

Sygn. akt IV U 279/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2016r. w S.

odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 stycznia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej Z. W. przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 13 czerwca 2016 r. na stałe.

Sygn. akt IV U 279/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2016 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonej Z. W. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 5 stycznia 2016 r. stwierdziła, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona Z. W., wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Ubezpieczona podała, iż stan jej zdrowia uzasadnia wystąpienie z żądaniem o przyznanie wyżej wymienionego prawa (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 4-5 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni Z. W., urodzona (...), w dniu 28 października 2015 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Składając powyższy wniosek ubezpieczona była w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową orzeczonej na stałe w zbiegu z emeryturą (akta rentowe). W dniu 21 kwietnia 1986 r. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny dla województwa (...) w S. wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, że u Z. W. zatrudnionej na stanowisku nauczyciela występuje choroba zawodowa, tj. przewlekły nieżyt gardła i krtani oraz niedomykalność więzadeł głosowych (decyzja k. 3 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek Z. W. z dnia 28 października 2015 r., organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 15 grudnia 2015 r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową orzeczoną decyzją z dnia 21 kwietnia 1986 r. (k. 2 akt rentowych).

Ubezpieczona złożyła sprzeciw od tego orzeczenia Lekarza Orzecznika (k. 27 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej). Wobec powyższego, wnioskodawczyni została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 5 stycznia 2016 r. ustaliła, że Z. W. jest trwale całkowicie niezdolna do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową orzeczoną decyzją z dnia 21 kwietnia 1986 r. (k. 4 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 5 akt rentowych).

Biegła lekarz o specjalności otolaryngolog-foniatra w opinii (opinia wraz z opinią uzupełniającą k. 12-19 oraz k. 43-49) sporządzonej na zlecenie Sądu, stwierdziła u ubezpieczonej następujące schorzenia: wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych z niedomykalnością fonacyjną głośni, dysfonię zawodową oraz obustronny niedosłuch odbiorczy. W ocenie biegłej, ubezpieczona jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy w związku ze stwierdzoną u niej chorobą zawodową, a stan ten trwa od 13 czerwca 2016 r., tj. od daty badania video stroboskopowego stwierdzającego pogorszenie zmian chorobowych narządu głosu, tj. zmian patologicznych na fałdach głosowych oraz nieznacznego naddatku na lewej strunie głosowej w 1/2 długości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej Z. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1242), z tytułu choroby zawodowej przysługuje „renta z tytułu niezdolności do pracy” - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po

przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego z dnia 21 stycznia 2016 r. wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w związku ze stwierdzoną przez Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny dla województwa (...) w S. decyzją z dnia 21 kwietnia 1986 r. chorobą zawodową. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową zostały przez wnioskodawczynię spełnione i nie stanowiło to przedmiotu sporu.

Opinia biegłej otolaryngologa-foniatry sporządzona w niniejszej sprawie dała podstawy do stwierdzenia, że ubezpieczona od 13 czerwca 2016 r. jest trwale całkowicie niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Biegła w uzasadnieniu tej opinii podała, iż badanie video stroboskopowe krtani wykonane w dniu 13 czerwca 2016 r. dało podstawy do stwierdzenia, iż u ubezpieczonej doszło do pogorszenia stanu narządu głosu. Zaobserwowano zmiany patologiczne na fałdach głosowych oraz nieznaczny naddatek na lewej strunie głosowej w 1/2 długości. Zmiany te powodują, iż wobec ubezpieczonej należy orzec od daty wymienionego badania trwałą, całkowitą niezdolność do pracy pozostającą w związku z rozpoznaną w 1986 r. chorobą zawodową w postaci, używając dawnego nazewnictwa, przewlekłego nieżyty gardła i krtani oraz niedomykalności więzadeł głosowych w następstwie wysiłku głosowego w pracy nauczyciela (opinia wraz z opinią uzupełniającą k. 12-19 oraz k. 43-49).

Analizując przedmiotową opinię biegłej, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez osobę specjalizującą się w zakresie schorzeń ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni i jej badaniem przedmiotowym. Opinia jest spójna i logiczna. Wnioski wyrażone przez biegłą zostały należycie uzasadnione. Zdaniem Sądu, opinia jest przekonująca i zasługuje na walor wiarygodności.

Sąd oddalił zgłoszony przez organ rentowy wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu otolaryngologii oraz foniatry. Wskazać należy, iż sporządzona opinia w dostatecznym stopniu wyjaśnia sporną okoliczność związku całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonej z chorobą zawodową. W wydanej opinii uzupełniającej biegła wyczerpująco, posługując się merytorycznymi argumentami, odniosła się do zgłoszonych przez organ rentowy zastrzeżeń do opinii głównej. Dlatego też nie było potrzeby dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego tych samych specjalności. Biegła wskazała m. in., iż w przypadku ubezpieczonej nie było konieczności dokonywania prób obciążenia głosu, gdyż ten środek diagnostyczny wskazany jest w razie występowania niewydolności głosowej w postaci niedowładu mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonii. Takie schorzenie natomiast nie dotyczy Z. W.. Cierpi ona bowiem z powodu wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych, które są widoczne w badaniu video stroboskopowym jako naddatek na lewej strunie głosowej w 1/2 długości (opinia uzupełniająca k. 43-49).

Ubezpieczona Z. W. miała przyznane na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy pozostającej w związku ze stwierdzoną u niej chorobą zawodową. Prawo to pobierała w zbiegu z emeryturą. Zgodnie z treścią dowodu z opinii biegłej, Sąd ustalił, że ubezpieczonej przysługuje od dnia 13 czerwca 2016 r. prawo do stałej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.